

Erasmus beszámoló

Erasmusom helyszínéül Saarbrücken német várost választottam, ahol összesen közel öt hónapot töltöttem el, áprilistól augusztusig. Viszonylag rövid idővel a pótjelentkezés határideje előtt döntöttem el, hogy szeretnék menni Erasmusra a következő félévben, még hozzá Saarbrückenbe. Bevallom, hogy nagy szerepet játszott a döntésben az is, hogy egy barátom is akkor ment Németországba, ennek megfelelően az ő városához legközelebbi német várost választottam, ami számomra elérhető volt.

Az ügyintézés a kiutazáskor és a hazautazáskor is nehéz volt nekem, mivel nagyon távol áll tőlem minden nemű adminisztráció. A barátom, aki szinten utazott, viszont nagyon jó benne, így ez nagyon sokat segített, hogy mindent időben meg tudjak csinálni. A legtöbb gondot az okozta, hogy a német szorgalmi időszak április közepétől július közepéig tart, a vizsgaidőszak egészen szeptember végéig. Jellemző a német egyetemeken, hogy hosszabb szemináriumi dolgozatokat kell írni, amiknek a határideje akár a következő félévbe is belelőghat. Én kettő hosszabb dolgozatot is írtam, egy tíz- és egy húszoldalasat. Utóbbinak október 6. volt a határideje, amit utána az oktató még ki is kellett javítson és a kinti ügyintézőknek rendeznie kellett a papírmunkát. Ezt azért meg kellett beszélni az itthoni ügyintézőkkel, hiszen így a magyar tavaszi félév végénél lényegesen később lettek meg a jegyeim. Ezzel nem ment minden gördülékenyen, mivel már júniusban is jegyeket szerettek volna tőlem, hiába lett már bőven a kiutazás előtt jelezve, hogy mikorra várható eredmény. De végül lett megoldás a későn megkapott jegyekre. De nagyon segítőkész intézményi koordinátorunk van, akihez bármivel tudtam fordulni. Német oldalon nagyon fiatal koordinátorom volt, most csinálta először. Voltak dolgok, szabályok, amiket nekem kellett elmagyarázni neki emiatt, de kedves volt és segítőkész.

Mivel vonattal megközelíthető volt a város itthonról, úgy döntöttem, igénybe veszem a zöld utazási támogatást, és azzal megyek. Az utazás mindkét irányba rendkívül megterhelő volt, nem tudom, hogy mikor vállalnék be ennyi csomaggal ilyen hosszú vonatutat legközelebb. Ennek ellenére nem bántam meg, mert pénzügyileg valóban nagyon megérte, és kétszer ki lehetett bírni, ha nem is volt kellemes.

A város és a környék természetesen közel került hozzám. Német léptékben kisváros, vannak szebb városok is az országban, azonban szerintem sok-sok jó lehetőséget tud nyújtani, és nem mellesleg megvan a bája. Nekem egyébként is fontos volt, hogy legyen víz, a folyópart nagyon szép is volt, egyfajta Margitsziget-szerű funkciót töltött be. Meglepően sok látnivalót fedeztem fel a hónapok alatt (kastély, városházák, templomok, utcák), érdemes mindenhol körülnézni. Vannak, akik azt mondják, hogy kevés élet van a városban, szerintem ez nem igaz, főleg hogyha magyar kisvárosokhoz hasonlítanám. Számos fesztivál, városi program is megrendezésre került, de a hétköznapiakban is mindig lehet találni valamit. Nem utolsósorban kiemelném, hogy nagyon ideális helyen fekszik más városok meglátogatásához. Többek között voltam Trierben, Strasbourgan, Luxembourgan, Frankfurtban, Karlsruheban, rengeteget Heidelbergben a barátomat látogatni, és kétszer is Párizsban. Életemben először voltam Franciaországban és Luxemburgban is. Mindegyik város nagyon-nagyon szép volt, maradandó élmények.

Az egyetemmel nagyon meg voltam elégedve, találtam olyan órákat, amik érdekeltek, és mindegyikről egytől-egyig mondhatom, hogy maradandó volt. Az oktatók nagyon segítőkészek, kedvesek és remek tanárok, nem tudom eléggé dicsérni az órákat. Öt kurzusra

jártam, ami úgy, hogy közben csináltam az otthoni tárgyakat, bőven elég volt. A campus is szép, nagyon zöld. Károlis hallgatóként érdekes megtapasztalni egy ilyen fekvésű egyetemet is, ahol minden egy helyen van, a városon kívül. Az épületek közül nem mindegyik szép, de vannak köztük kimondottan szépek is. A könyvtár is hasznos, tanulásra is alkalmas. A fő könyvtár mellett sok kisebb könyvtár is van. A menza a mai napig nagyon hiányzik, rendkívül praktikus, olcsó, sokszínű, mindig finom. Van a campuson kisbolt is, sokféle inni- és ennivaló megvásárolható ott is. Sokféle programot, szakkört, csoportot, workshopot, sőt, még fesztiválokat is szerveznek.

A legnagyobb csalódást a vonatközlekedés okozta. Ugyan már hallottam róla, hogy nem jó, de azt nem gondoltam, hogy késés és vonatkimaradás terén még a magyar helyzetet is talán alul tudja múlni. Ugyan az részben a francia oldalon történt, Párizsba elméletben két óra alatt el lehet jutni. Négy utamból a városok között három alkalommal jelentős késés volt, két alkalommal öt és fél óra volt az út. (A negyedik alkalommal francia vonattal mentem.) Németországon belül is nagyon sok rossz tapasztalatunk volt, számos esetben még az is előfordult, hogy teljesen töröltek járatot. A vonatok ellenben tisztábbak és mindig van wifi a nem IC-járatokon is.

A lakásomat a WG-Gesucht-on találtam, vigyázni kell, de kitartással lehet találni. Abszolút a városközpontban volt, emiatt nagyon kényelmesen elértem bármit a városban, mentem el bármilyen boltba. Elég drága is volt viszont, az ösztöndíj nagyobb részét erre fizettem ki, összességében nem bántam. Habár egy lakótársammal az utolsó hónapban voltak konfliktusaim, és sajnos pontosan még mindig nem tudom, miért haragudhatott meg rám, de ettől függetlenül szerettem a lakást és a lakótársakat.

Égészében nézve mindenképp pozitív tapasztalatokat gyűjtöttem, sokat tanultam belőle, miközben talán fontosabb is, hogy jól éreztem magam.

